

ılgal etmek, occupo, *l.*
 işitilmemiş, inauditus, *a, um.*
 işitmek, audiō, *ire.*
 işkence, cruciatus, *ūs, m.*
 İşkencelerle (işkence ediliyor ve) öldürülüyordu, cum cruciātū necābatur.
 işlemek (toprağı), colō, *ere, coluī, cultum;*
 (suç), admittō, *ere.*
 işte, ecce.
 iştirak etmek, interesse, *dat.;*
 particeps sum, *gen.*
 itaat etmek, pareō, *ere, dat.*
 itaat etmemek, negligō, *ere, lexi, lectum.*
 İtalya, italia, *ae, f.*
 itham eden kimse, accusator, *ōris, m.*
 itham etmek, accusō, *l. acc. ve gen.;* insimulō, *l.*
 itibar, laus, laudis, *f.*
 itimat, fīdūcia *ae, f.;* fidēs, *ē, f.*
 — etmek, cōnfidō, *ere, cōnfisus sum, dat.;* fidem habēō, *dat.;* crēdō, *ere, dat.;* Ona itimat etmemelidir, o pek şayan-ı itimat değildir, nōn crēdendum est eī; minor fidēs eī habenda est.
 itiraf etmek, cōnfiteor, *ērī, fessus; fateor, ērī, fassus.*
 ittifak etmek, sē coniungere cum.
 ittifakla, cōnsensū.

Jupiter, Iuppiter, Iovis, *m.*
 iyi, bonus, *a, um;* (en-); optimus, *a, um;* (daha-), melior, melius. En iyi, daha iyi çok kere *gerund. veya gerund.* ile çevrilir. Beklemenin daha iyi (en iyisi beklemek) olduğunu düşündüm, expectandum esse putāvī.
 (— uygun), secundus, *a, um;*
 — bilmek, satis sciō, *ire;*
 — gitmek (işler), proficior, *ere.*
 — zamanlar, rēs prosperae.
 — olmak (— sıhhatte olmak), valeō, *ere;*
 — olmamak (— sıhhatte olmamak), rōn valeō; infirmā valetudine esse.
 iyilik, beneficium, *ī, n.*
 iz, vestigium, *ī, n. (pl. şekli kullanınız).*
 izah etmek, expōnō, *ere, posuī, positum;* ēdō, *ere, didī, ditum.*
 kabahat, noxa, *ae, f.;* dēlictum, *ī, n.;* culpa, *ae, f.*
 — bulmak, culpō, *l.*
 kabahatlı, nocēns, *ntis.*
 kabile, tribus, *ūs, f.*
 bak, halk.
 kabiliyet, (fitri —), ingenium, *ī, n.*
 kabiliyetli, aptus ad.
 kabir, sepulcrum, *ī, n.*

kabul etmek, accipio, *ere, cēpi, ceptum;* probō, *l.;* fateor, *ērī, fassus.;* admittō, *ere.*
 kabul edilmiştir (umumiyetle —), cōnstat.
 kaç? kaç tane? kaç adet? quot?
 (bir-), pauci, *ae, a.*
 — defa, — kere? quotiens?
 kaçak, perfuga; transfuga, *ae, m. (kaçarak düşman tarafına geçen asker için);* fugitivus, *ī, m.*
 kaçan, kaçan asker veya köle, fugitivus, *ī, n.*
 kaçanları sıkıştırmak, fugientibus instō, *l.*
 kaçınmak (mes. tehlikeden), vitō, *l.;* dētrectō, *l. (muharebeden —), proelium dētrectō, l.*
 kaçırmak (alıp —), abripio, *ere, uī, reptum.*
 (düşmanı elinden —), hostēs ē manibus dimittō, *ere, misi, missum.*
 (fırsatı —), dimittō, *ere.*
 kaçma, fuga, *ae, f.*
 kaçmak, effugio; fugio, *ere, fugi, fugitum.*
 (— dönüp kaçmak), terga vertō, *ere, verti, versum;* fugae sē mandāre.
 (askerden —), signa relinquō, *ere, liquī, lictum.*

kaçarak iltica etmek, sığınmak, kaçmak, cōn fugiō ad; kaçıp kurtulmağa çalışmak, kurtulmak, salūtem fugā petō, *ere, īvī (īi), itum.*
 kaç-rtmak. in fugam conieciō, *ere, ieci, iectum;* fundō, *ere, fudi, fūsum;* fūgō, *l.*
 kadar (-e —), dum; dōnec; quoad;
 praep. usque ad (bir isim ile);
 (sayı v. s. ile), ferē; circiter;
 on kadar, decem ferē;
 on bin kadar, ad decem milia;
 Hastalık evvelki kadar ağır (ciddi) değildir, rōn tam (veya ita) gravis est morbus quam antea;
 (— miktarında, sayısı kadar), tot... quot.
 kadeh, pōculum, *ī, n.*
 kader, fortūna, *ae, f.;* lātum, *ī, n.;* (umumiyetle fena); casus, *ūs, m.*
 kadın, mulier, eris, *f.;* fēmina, *ae, f.*
 kâfi, satis;
 bir aya kâfi erzak, satis frūmenti in mensem;
 köprü yapmağa kâfi ağaç, satis ligni ad pontem faciendum.
 kâhin, kâhine, vātes, *is, m. f.;* augur, uris, *m.*

kahir bir şekilde (öyle —),
tantā strāgēs.
kahramanlık, virtūs, ütis, f.
kâinat, mundus, i, m.
kalabalık, turba, ae, f.; mul-
titudō, inis, f.
kalanı, kalanlar, kalan kısmı,
reliquus, a, um; cēter-, a, um;
ordunun kalan kısmı, reli-
quus exercitus; askerlerin
kalan kısmı, reliquī militēs.
kaldırmak, (ordugâhı —),
castra moveō, ēre.
(muhasarayı—), obsidiōnem
relinquō, ere; obsidiōne
dēsistō, ere.
kale, arx, arcis, f.; castellum,
i, n.
kalkan, scūtum, i, n.
kalkmak, surgō, ere, surrexi,
surrectum.
kalmak, maneō, ēre, mansi,
mansum; moror, i.
(Caesar'a sadık —), fidem
Caesaris sequor, i, secutus.
kan, cruor, ōris, m.; sanguis,
is, m.
— dökme, caedēs, is, f.;
strāgēs, is, f.
— akrabalığı olan, aynı
soydan gelen, cognātus;
nātū coniunctus, a, um.
kanad, āla, ae, f.
kandırmak, persuādēō, ēre,
suāsī, suāsum, dat.
kanlı, cruentus, a, um.

kanun, lex, lēgis, f.
— kabul etmek, legem
iubeō, ere, iūssi, iūssum;
— tasarısı veya teklifi,
rogātiō. ōnis, f.
— teklif etmek, ferō, ferre,
tuli, lātum.
kanunsuz para (v.s.) almakla
itham etmek, accūsō
eum dē peccānis repetundis.
kapatmak, claudō, ere, si, sum.
kapı, porta; iānuā, ae, f.
kapıları kırmak, portās
refringō, ere, frēgī, fractum;
kapıları tıkmak, barikatla-
mak, portās obstruō, ere,
struxī, structum.
(= kapı boşluğu), iānuā,
ae, f.
(= açılıp kapanan kısım),
loris veya pl. lorēs: Yatak
odasının kapısını kapatıyo-
rum, forem cubiculī claudō.
kapılmak, (= ümit v. s. ile
hareket etmek. ümide ka-
pılmak). adducōr, i, ductus.
kaput, sāgum, i, n.
kar, nix, nivis, f.
kara kuvvetleri, cōpiaē ter-
restrēs.
karada ve denizde, terrā
marique.
karanlık, tenebrae, ārum, f.
pl.
— adi. obscurus, a, um.

karar vermek, kararlaştırmak,
cōstituō, ere, uī, ütum;
statuō, ere; consilium capiō,
ere veya ineō, ire.
(senato için), decernō, ere,
crēvī, crētum.
kararlaştırılan gün, cōsti-
tūta dies.
kararlaştırılan yer, cōsti-
tūtus locus.
kararımdayım, mihi placet.
karaya çıkarmak, expōnō,
ere, posuī, positum.
karaya çıkma, ēgressus, ūs, m.
karaya çıkmak, ēgredior ē
navi.
karaya doğru sürmek (ge-
miyi —), nāvem in litus
agō, ere, ēgī, āctum.
karaya yanaştırmak, (nāvem)
appellō, ere, puli, pulsum.
kardeş (erkek—), frāter, tris,
m.; (kız—), soror, ōris, f.
kargaşalık, tumultus, ūs, m.;
mōtus, ūs, m.
karı (= zevce), uxor, ōris, f.
karışıklık, kargaşalık, tumul-
tus, ūs, m.; mōtus, ūs, m.
— çıkarmak, yaratmak, tu-
multum excitō, i.
karışmak, perturbor, i.
(bir işe —), occurō, dat.
karnı ac olmak, ēsuriō, ire.
(-e) karşı (duygular için), ergā,
acc.
(akıntıya-), adversō flūmine.
— koymak, sustineō, ēre,

tinuī, lentum; resistō, ere,
restiti, dat.
— sabil, altera rīpa.
karşılamak, obeō, ire, acc.;
obviam eō, ire, dat.
— için, obviam, dat.
Seni karşılamaya geliyorum,
obviam (adv) tibi veniō.
karşılaşmak (mes. ölümle),
obeō, ire, acc.; nanciscor,
i, nactus.
karşısına, contrā, acc.; ē regi-
ōne, gen.
karşısında, apud, acc.; contrā,
acc.; ē regiōne, gen.;
halkın karşısında söylenen
nutuk, ōrātiō apud populum
habita;
kasabanın karşısında, ē re-
giōne oppidi.
Kartaca, Carthagō, inis, f.
— ile ilgili, Pūnicus, a,
um.; Carthāginiēnsis, e.
Kartacalı, Poenus, i, m.; adi.
Pūnicus, a, um.
kasaba, oppidum, i, n.
— halkı, kasabalılar, oppi-
dānī, ōrum, m. pl.
kasten, dē industriā.
katır, mūlus, i, m.
kati (zafer, muvaffakiyet v.s.)
certus; haud dubius; haud
anceps; manifestus, a, um;
— neticeli bir muharebe
yapmak, proeliō decertō, i.
katil, katliam, caedēs, is, f.,
strāgēs, is, f.

katliam yapmak, strāgēs faciō, ere; strāgēs ēdō, ere, didī, ditum.
 katletmek, interficiō, ere, fēcī, sectum; occidō, ere, occidī, occisum; trucidō, l.
 katmak, addō, ere, didī, ditum; adiungō, ere, iūnxī, iūnetum.
 kavga, pugna, ae, f.; proeli-um, i. n.
 kavuşmak (iki ordu), manum cōnerere; signa cōnferre cum hoste.
 kaya, saxum, i, n.; rūpēs, is, f. scopulus, i, m.
 kaybetmek, amittō, ere (tesadūf veya dikkatsizlik yüzünden);
 perdō, ere (kendi hatası yüzünden).
 (ümidi—) spem abiiciō, ere. (vakit—), tempus terō, ere trivi, tritum.
 kayık, linter, tris, f.
 kayıp, damnum, i, n.
 kayıtsız şartsız, nullis conditionibus lātis, acceptis.
 kaymak, lābor, i, lāpsus.
 kaynaklar, opēs, f. pl.
 kazanılmış (zafer v.s.), explorātus, a, um.
 kazanmak (zafer—), victōriam reportō, l; rem prospere gerō, ere, gessi, gestum;

(şöhret—), glōriam cōsequor, i, cōnsecūtus sum; adipiscor, i, adeptus sum;
 (sevgisini—), studium concilio, l.

kazaya uğramak (gemi), frangō' nun pass.; eicior in litus veyā litore.

kazmak, effodiō, ere, fodi, fōssum; fodiō, ere, fodi, fōssum.

keder, dolor, ōris, m.; luctus, ūs, m.

kendi, kendim, v.s. Bu kelimeler iki şekilde kullanılır. 1. Mutavaat Zamiri olarak: aynı şahıs veya şey özne ve tümleç:

Mē laudō, ben kendimi methederim; tē laudās, sen kendini methedersin; sē laudat, o kendini metheder. Cemi şekilleri: nōs, vōs, sē 2. Kuvvet veren kelimeler olarak:

Ipse vidī, kendim gördüm. Ipsī vidimus, v.s.

Ipse vidisti, kendin gördün; Ipse vidit, kendi gördü.

Caesar ipse, Caesar kendisi; Graecia ipsa, bizzat Yunanistan; senin kendi selâmetin, tua ipsius salus (ben) kendi nefsime, equidem (yalnız 1 ci şahıs sing. ile).

kendiliğinden, kendi kendine, suā sponte

kendine gelmek, se reficere, fēcī, lectum.

kendini almak, bağırmaktan kendimi alamıyorum, retinere mē nōn possum quin clāmem.

kendisini arzetmek, sē obii-cere, dat.; occurō, dat.

kendisinin (itimada lâyük olduğunu v.s.) göstermek, sē praebere.

kehanet ocağı, ōrāculum, i, n. kesif, densus, a, um.

kesmek, succidō, ere, cidī, cīsum.

(= öldürmek), occidō, ere.

(= kesip koparmak), dēsecō, āre, secuī, sectum.

(= ikiye ayırmak), discindō, ere, scidī, scissum.

keşfetmek (= aranan bir şeyi bulmak), reperiō, ĩre, reperī, repertum.

(tesadüfen bulmak), invenio, ĩre, vēnī, ventum.

keşif yapmak, keşfetmek, explorō, l.

keşifçi, explorātor, ōris, m.; speculātor, ōris, m.

keşki, utinam:
 (1) Gelecek için: *subi. praes.*
 (2) Şimdi > : > *imperf.*
 (3) Geçmiş > : > *pl-perf.*

keyfi yerinde olmak, bonō animō esse.

kılavuz, dux, cis, m.

kılıç, gladius, i, n.;

kılıcı çekmek, gladius stringō, ere, strinxī, strictum.

kılıcı kımına koymak, gladium in vaginam recondō, ere, condidī, conditum.

kıral, rex, rēgis, m.;

kıralın ayaklarına (kapanmak), ad pedēs rēgis.

kırala mahsus, kıral ile ilgili, rēgius, a, um.

kıraliçe, rēgīna, ae, f.

kırallık, regnum, i, n; rēgia potestās.

kırılmak (harb saldı), inclinō, l. kırılmaz (azim v.s.), invictus; indomitus, a, um.

kırmak, frangō, ere, frēgī, fractum.

kırmızı, ruber, bra, brum.

kısa, brevis, e.

— bir müddet, paulisper.

(çok—) perbrevis, e

kısır (= saydasız, verimsiz), irritus, a, um.

kıskançlık, invidia, ae, f.

kıskanmak, invidēō, ĩre, vidī, visum, dat.

kısmen, ex parte;

kismen.. kismen, bir kısmı.. diğer bir kısmı, partim... partim.

kış, hiems, hiemis, f.

kışın başında, başlangıcında, ineunte hieme;

kığı çadırdı geçirmek, sub
pellibus hiemō, l.
kışkırtmak (muharebeye —),
proeliō (ad proelium) la-
cessō, ere; prōvocō, l.
kışlık ordugâh, hiberna, n, pl.
kiyafet, ornātus, ūs, m.
kıyı, ōra; litus, oris, n.
kiymet vermek, aestimō, l.
(az —), parvī faciō, ere.
kiymetli, (arkadaş v.s.) cārus,
a, um.
kiymetsiz, vilis, e.
kız (= kerime), filia, ae, f.
— kardeş, soror, ōris, f.
kızmak (= hiddetlenmek), irā-
scor, ī, irātus.
kızarak, irātus, a, um.
kim ? quis ? quisnam ?
kimse, (bu kimseler v.s. de)
homō, inis m.
(hiç—), nēmō, inis, m. f.
kirletmek, (mānevi) dēdecorō,
l.; dēdecorī esse.
kitap, liber, librī, m.
kiyaset, sapientia, ae, f.
koca (= zevç), vir, virī, m.;
maritus, ī, m.
koç başı, ariēs, ētis, m.
kolay, facilis, facilior, facillimus.
— adu., facile.
kolayca, facile.
koloni, colōnia, ae, f.
komşu, vicinus, ī, m.; finitimus,
ī, m.
konferans, colloquium, ī, n.

— akdetmek, colloquor, ī,
locūtus.
konsul, cōnsul, is, m.
(sabit, eski —), prō cōn-
sule (sonra bir kelime ola-
rak: prōcōnsul)
konsulların önünde, huzu-
runda, apud cōnsulēs.
konsulluk, cōnsulātus, ūs, m.
Cotta'nın konsulluğundan
sonra, e Cottae cōnsulātū.
kontrol etmek, moderor, l.,
dat.
konuşma, sermō, ōnis, m.
konuşmak, loquor, ī, locūtus;
(bir arkadaş ile —), colloquī
cum amīcō.
koparmak, divellō (aliquid)
ab.
Korent, Corinthus, ī, f.
korkak, ignāvus, a, um.
korkaklık, ignāvia, ae, f.
korkmak (umumi kelime), ti-
meō, ere; (ekseriya saygı
fikri ile), vereor, ōri;
(gelecek bir fenalık duygu-
su ile) metuō, ere.
Timor ve metus bu fiillere
tekabül eder. Pavor, şaş-
kınlık, dehşet, korkudan
titreme mânasına gelir.
korkarak (çok, ziyadesiyle—)
timōre percussus, a, um.
korku, metus, ūs, m., timor,
ōris, m.

— vermek veya saçmak,
iniiciō terrōrem, dat.;
bu korku ile, bundan korktu-
ğumuz için, hōc timōre.
korkunç, metuendus, a, um;
gravis, e; terribilis, e.
korkutmak, perterreō; terreō,
ere.
korsan, praedō, ōnis, m.
korumak, dēfendō, ere, fendī,
lensum; servō, l.
koşmak, currō, ere, cucurrī,
cursum;
koşa koşa çıkıp gitmek,
prōcurrō, ere.
kopmak (hırtına), coorior, īrī,
ortus.
kovmak, expellō, ere, pulī,
pulsus.
koymak (bir yere —), dēpōnō,
ere, posui, positum.
(geri—) repōnō, ere.
(önüne—), offerō, ferre,
obtulī, oblātum; prōpōnō,
ere.
(vergi—), impōnō, ere.
Ben kendimi tehlikeli bir
mekkie koyarım, periculō
mē offerō.
koyun, ovīs, is, f.
köle, servus, ī, m.
kölelik, servitūs, ūtis, f.
köpek, canis, is, m. f.
köprü, pons, ntis, m.
üzerine köprü yapmak, pon-
tem faciō in, abl.

kör, caecus; oculis captus, a,
um.
körfez, sinus, ūs, m.
kötü, malus; prāvus, a, um.
— zamanlar, rēs adversae.
köy, vicus, ī, m.; pagus, ī, m.
(şehrin karşılığı olarak), rus,
rūris, n.
köylü, agricola, ae, m.
Ksenophon, Xenophon, ōntis,
m.
kucaklamak, complector, plec-
tī, plexus sum.
kudretiyle (silâh—), vī et ar-
mīs.
(bütün—), summā vī; prō
virilī parte
kudretli, büyük kudret sahibi,
potēns, entis.
kullanmak, ūtor, ī, ūsus, abl.
kulübe, casa, ae, f.
kum, arēna, ae, f.
kumanda etmek, kumandanı
olmak, praesesse, dat.
kumandan, komutan, dux, du-
cis, m.; imperātor, ōris, m.;
praefectus, ī, m.
kumandanı yapmak (= ba-
şına tayin etmek) praef-
ficiō, ere, acc. ve dat.; mes.
Labiēnum legiōnī praefecit;
kumandanlık etmek, kuman-
dayı elinde bulundurmak,
imperium oblineō, ere.

kurmak (şehir v.s.) condō, ere, didi, ditum; şehrin kuruluşundan itibaren, kuruluşundan beri, ab urbe conditā. (ordugāh—), castra ponō. ere, posuī, positum; castra muniō. ĩre.

kurnaz, callidus, a, um; sol-
lers, ertis.

kurnazlık, sollertia, ae, f.

kurt, lupus, i, m.

kurtarıcı, servātor, ōris, m.

kurtarmak, servō. I.; salūtī
esse.

kurtuluş, salus, ūis f.

kurtuluşunu temin etmek,
kurtarmak, salūtī esse.

kusur, culpa, ae, f. ^{vitiū, -i (A)}

— bulmak, culpō. I.

kuşatma, obsidiō, ōris, f.

kuşatmak, cingō, ere, cīnxī.

cīnctum; circumveniō: ob-

sideō, ěre, sēdī, sēssum;

circumdō ěre, dedī, datum.

kuvvet, kudret, iktidar (=res-

mī, kanuni iktidar, salāhi-

yet), potestās, ātis, f.

(= siyasi kudret, resmī bir

mevkiden neşet etmiyebilir)

potentia, ae, f.

(= nüfuz, ehemmiyet, ekse-

riya: şahsi nüfuz) auctori-

tās, ātis, f.

(= en büyük rütbe veya ma-

kamın, mes. kiralık ma-

kamının verdiği kati iktidar

salāhiyet, ve bill. askeri

bakımdan), imperium, i, n.

(= hakimiyet, hüküm), di-

tiō, ōnis, f.; potestās, ātis,

f.; imperium, i, n.; mes. in

potestāte populi Rō.nānī

esse, Romalılara tabi olmak

Roma tabiiyetinde olmak.

(= kiralık salāhiyeti, ikti-

darı) regnum, i, n.

(= mutlak iktidar, hakimiyet,

mutlak idare), dominātus,

ūis, m.

(= maddi kuvvet), vis, vim

vī, vīres f.; robur, ōris, n.

kuvvetler (askeri—), cōpiae.

f. pl.; kara kuvvetleri, ter-

restres cōpiae.

kuvvetsizlik, infirmitas, ātis,

f.; imbecillitās (animī, cōn-

siliī), ātis, f.

kuzey, septentriōnēs, um, m.

pl.

küçük, parvus, a, um.

(= daha genç), nātū minor

(o kadar—), tantulus, a, um.

— bir askeri kuvvet, exigua

manus.

küçümsemek, dēspiciō, ere,

spexī, spectum.

kürek çekmek, kürek çekerek

gemiye hareket ettirmek,

nāvem rēmīs prōpellō, ere,

puli, pulsum.

kürekçi, rēmex, igis, m.

küstahlık, arrogantia, ae, f.;

superbia, ae, f.

küttele, plebs, plebis, f.; mul-

titūdō, inis, f.

kütük (= bağ kütüğü), vitis,

is, f.

lağım açarak yıkmak, (mū-

rōs) subruō, ere, rui, rutum.;

cuniculum faciō, ere.

Lâtince, Latīnē, adv.

lâyık, dignus, a, um, abl.

— değil, indignus, a, um,

abl.

— olmak, liyakat kazanmak,

mereō, ěre; dignus esse.

— olduğu veçhile, meritō.

lâzımdır, I. umumiyetle *Gerun-*

do ile çevrilir.

2. Bazan *gen.* ile: bonī cī-

vis est facere, iyi bir vatan-

daşın yapması lâzımdır.

3. dēbeō, ěre; oportet; opus

est; egeō, ěre, abl.

Bana köle lâzım değildir,

servō (abl.) nihil opus est

mihī veya nōn egeō servō

(abl.).

lejyon (en yüksek mevcudu:

6000), legiō, ōnis, f.

lejyon efradı, lejyoner, le-

giōnārius miles.

leke (mānevi), dēdecus, ōris,

n.; ignō nīnia, ae, f.

— teşkil etmek, dēdecōrī

esse.

lekelemek, (mānevi) dēdecō-

rī esse; (maddi): tingō, ere,

tingī, līnctum.

-lerce (mes. günlerce), aliquot

complūrēs

liman, portus, ūs, m.

limanı tutmak, portum ca-

piō. ere.

lütuf, benignitās. ātis, f.; hū-

mānitās, ātis, f.; benevo-

lentia, ae, f.; beneficium,

i, n.

lütüfen gel gelirmisin, fac ve-

nīās.

lütüfkâr, benignus, a, um

mâbet, templum, i, n.; aedes, is

f. (yalnız *sing.*)

mağara, spēlunca, ae, f.

mağlûbiyet, clādēs, is, f.; in-

commodum, i, n.

mağlûbiyete uğramak, clā-

dem accipiō, ere, cēpī, cep-

tum.

mağlûbiyete uğratmak, clā-

dem ĩnferō, ferre.

tam, kati bir mağlûbiyete

ugratmak, prōllīgō, I.

mağlûp bir vaziyette harbet-

mek, fortunā inclinātā pug-

nō, I.

mağlûp edilmez, indomitus;

invictus, a, um.

mağlûp etmek, superō, I; vin-

cō, ere, vīci, victum.

mağrur, superbus, a, um.

mahal, locus, i, m.

maharet, sollertia, ae, f.

(tecrûbe ile kazanılan—),

perītia, ae, f.; ars, tis, f.